

2005. március 10., csütörtök

38. úgy véli, hogy az EU-nak támogatnia kellene a megújult erőfeszítéseket, hogy garantált energiaellátásért cserébe Észak-Koreának lehetősége legyen lemondani az atomenergia további használatáról;

39. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy biztosítsanak anyagi támogatást a nehézfűtőolaj-ellátásra Észak-Korea elsődleges energiaszükségleteinek kielégítése érdekében, és felkéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy alkalmazzák a szükséges megközelítést az EU-nak a jövőbeli hatpárti tárgyalásokon való részvételét illetően, ugyanakkor tegyék egyértelművé, hogy a „No Say, No Pay” (olyan ország nem ad támogatást, akinek nincs beleszólása a döntéshozatalba) olyan elv, amelyet az EU a Koreai-félsziget esetében alkalmazni fog;

40. tudatában van, hogy a jelenlegi válság középpontjában azok az állítások állnak, hogy Észak-Koreának mindenre kiterjedő dúsitott uránprogrammal rendelkezik és uránt szállított Líbiának; úgy véli azonban, hogy ezen állítások egyike sem bizonyított és kéri hogy tartsanak nyilvános ülést Európai Parlamentben, ahol értékeli ezeket az állításokat;

*

* *

41. felhívja mind a Tanácsot, mind a Bizottságot, hogy kellő időben nyújtsanak be a Parlamentnek egy előrehaladásról szóló jelentést az atomsorompó szerződést felülvizsgáló 2005-ös konferencia eredményeiről;

42. javasolja, hogy a Parlament hivatalos küldöttsége vegyen részt az atomsorompó szerződés felülvizsgáló konferencián;

43. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanács hivatalban lévő elnökségének, a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az ENSZ főtitkárának, Irán és Észak-Korea kormányainak és parlamentjeinek, az atomsorompó szerződésben részes valamennyi államnak és a NAÜ tagállamainak.

P6_TA(2005)0076

A libanoni helyzet

Az Európai Parlament állásfoglalása a libanoni helyzetről

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Libanoni Köztársasággal való társulási megállapodás megkötéséről szóló 2003. január 16-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel az euro-mediterrán partnerségről szóló előző állásfoglalásaira, különösen a 2005. február 23-i állásfoglalásra ⁽²⁾,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek Biztonsági Tanácsának 2004. szeptember 2-i, 1559. számú határozatára Libanonról,
- tekintettel az ENSZ Biztonsági Tanácsa elnökének 2005. február 15-i nyilatkozatára,
- tekintettel a Tanács 2005. február 21-i következtetéseire a közel-keleti békefolyamatról,
- tekintettel 2003. november 20-i „Tágabb európai szomszédság: új keret a keleti és déli szomszédainkkal fennartott kapcsolatokra” című állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel az EU intézkedéseinek és a demokratizálásnak a mediterrán partnerországokban történő újabb megerősítéséről szóló 2004. február 12-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel eljárási szabályzata 113. cikkének (4) bekezdésére,

⁽¹⁾ HL C 38. E, 2004.2.12., 307. o.

⁽²⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2005)0046.

⁽³⁾ HL C 87. E, 2004.4.7., 506. o.

⁽⁴⁾ HL C 97. E, 2004.4.22., 656. o.

2005. március 10., csütörtök

- A. mélységesen felháborítja a 2005. február 14-én Bejrútban elkövetett merénylet, amely Rafik Hariri egykori libanoni miniszterelnök és ártatlan civilek életét oltotta ki,
- B. mivel Rafik Hariri volt az egyik legbefolyásosabb libanoni politikus, és ő volt az egyik leginkább elkötelezett híve a libanoni békefolyamatnak és erősen támogatta a külföldi csapatok Libanonból történő kivonását,
- C. mivel Libanon történelmileg, kulturálisan és gazdaságilag erősen kötődik Európához, és az Európai Unió fontos közel-keleti partnere, valamint részt vesz az európai szomszédsági politikában; továbbá, mivel ez a tragédia a Libanon és az Európai Unió számára egyaránt oly fontos demokratikus alapelvek elleni támadás,
- D. az utóbbi napok békés és demokratikus tüntetéseinek nagysága által ösztönözve, melyek az ország különböző politikai és vallási irányzatai közötti erős nemzeti egységről tanúskodtak,
- E. üdvözölve, hogy Kofi Annan ENSZ főtitkár egy tényfeltáró küldöttség elindításáról határozott, amelynek az egykori libanoni miniszterelnök, Rafik Hariri halála „körülményeinek, okainak és következményeinek” tisztázása a célja,
- F. mivel 2005. február 28-án Omar Karami libanoni miniszterelnök az ellenzék által a kormány ellen benyújtott bizalmatlansági indítvány parlamenti vitája hatására és az ellenzék által szervezett – a szíriai csapatok visszavonását követelő tüntetésekből megnyilvánuló – nyilvános nyomásra lemondott,
- G. mivel a libanoni parlamenti választásokra előreláthatólag 2005 májusában kerül sor, és tekintettel a libanoni nép akaratára, hogy meghatározhassa saját politikai jövőjét,
- H. tekintettel a szíriai és libanoni elnökök határozatára, miszerint március vége előtt a szíriai erők visszavonulnak a Bekaa-völgy keleti részébe, bár a nemzetközi közösség a Libanonból való teljes és gyors kivonulást követelte,
- I. mivel az izraeli kormány és a palesztin nemzeti hatóság közötti tárgyalások folytatása még sürgetőbbé tette Szíria és Libanon bevonását a folyamatba tekintettel a közel-keleti viszály átfogó és tartós rendezésének elérésére,
- J. hangsúlyozva, hogy az EU-val történő társulási megállapodás közelgő aláírása Szíriát olyan politikai párbeszédre kötelezi, amely a demokrácia támogatásán, az emberi jogokon, a jogállamiságon és a nemzetközi jog tiszteletben tartásán alapul,
- K. kiemelve annak szükségességét, hogy meg kell akadályozni Libanon visszaesését egy újabb zavaros időszakba, valamint hogy támogatni kell és meg kell szilárdítani a törekény demokratikus intézményeket és folytatni kell az újjáépítési folyamatot,
- L. kiemelve azt a szerepet, amelyet a teljesen demokratikus és szuverén Libanon játszhat az euro-mediterrán partnerségben, valamint az európai szomszédsági politikában,
1. határozottan elítéli a 2005. február 14-én Bejrútban elkövetett pokolgépes merényletet, amely Rafik Hariri korábbi miniszterelnök és ártatlan civilek életét követelte, elborzadásának és felháborodásának ad hangot eme embertelen tett előtt, és őszinte részvétét fejezi ki Hariri úr és a többi áldozat családjának;
  2. az ENSZ BT elnöke 2005. február 15-i nyilatkozatának megfelelően azt kívánja, hogy fény derüljön a merénylet okaira, körülményeire és következményeire; felszólítja a libanoni hatóságokat az ENSZ tényfeltáró küldöttségével történő további együttműködésre;
  3. úgy véli, hogy ez a bűncselekmény nem hiúsítja meg a libanoni választási folyamatot és hangsúlyozza annak fontosságát, hogy szabad, demokratikus és átlátható választásokat tartsanak az országban; megismétli azt a kérését, hogy az Európai Unió megfigyelőket küldjön a libanoni parlamenti választásokra és felszólítja a Bizottságot, hogy hozzon meg minden ehhez szükséges kezdeményezést;
  4. felszólítja a Bizottságot, hogy kezdeményezzen azonnali együttműködést a MEDA programon és a demokráciáért és emberi jogokért folytatott európai kezdeményezésen keresztül a civil társadalom és a független nem kormányzati szervek támogatása céljából;

2005. március 10., csütörtök

5. sürgeti a Bizottságot, hogy véglegesítse a Libanonnal kapcsolatos cselekvési tervet, az ország politikai stabilitását, demokratikus intézményeinek megszilárdítását és az újjáépítési folyamat felgyorsítását érintő kérdések feltevésével;
6. határozottan üdvözli a Közel-Keleten az elmúlt hetekben tapasztalt kedvező fejlődést, ideértve az Izrael és Palesztina közötti tárgyalások újraéledését, és felszólítja Szíriát, hogy ne tűrje meg a terrorizmus semmilyen formáját, ideértve a Hezbollah és más fegyveres csoportok támogatását;
7. úgy ítéli meg, hogy egyértelműen bizonyítható a Hezbollah terrorista tevékenysége, és a Tanácsnak meg kell tennie a szükséges lépéseket ennek visszaszorítása érdekében;
8. fontosnak tartja a Szíria és Izrael közötti, az ENSZ BT határozatainak eleget tevő közvetlen párbeszéd újraindítását eme országok békéjének, biztonságának, szuverenitásának és területi egységének biztosítása érdekében;
9. felszólítja Szíriát az Európai Unióval az európai szomszédsági politika keretein belül történő teljes körű együttműködésre a béke és stabilitás biztosítása érdekében a régióban; emlékeztet az 1559. számú határozat végrehajtásának jelentőségére, amely megerősíti a nemzetközi közösség támogatását Libanont területi egységének, szuverenitásának és függetlenségének érdekében; felszólítja Szíriát, hogy tartózkodjon a Libanon belügyeibe történő beavatkozástól; tudomásul veszi a szíriai haderő március vége előtti visszavonásáról szóló döntést, de a szíriai csapatok és titkosszolgálatok Libanonból történő teljes kivonására szólít fel az ENSZ Biztonsági Tanácsa határozatainak megfelelően; úgy ítéli meg, hogy a Szíriával történő társulási megállapodás és az európai szomszédsági politika további fejlesztése az ország irányába csak akkor lesz lehetséges, ha Szíria világosan elkötelezi magát eziránt;
10. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és Libanon kormányának és parlamentjének.

P6_TA(2005)0077

Iránymutatások az Európai Unió kutatástámogató politikájához

Az Európai Parlament állásfoglalása a Tudomány és technológia – Iránymutatások az Európai Unió kutatástámogató politikájához című közleményről (2004/2150(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a Bizottság Tudomány és technológia, Európa jövőjének kulcsa – Iránymutatások az Európai Unió kutatástámogató politikájához című közleményére (COM(2004)0353),
- tekintettel az elnökségnek a jövőbeli európai kutatástámogató politikáról szóló következtetéseire⁽¹⁾, amelyeket a Versenyügyi Tanács 2004. november 25–26-i ülésén a küldöttségek jelentős többsége támogatott,
- tekintettel az Európai Közösségnek az Európai Kutatási Térség létrehozásához és az innovációhoz hozzájáruló kutatási, technológiafejlesztési és demonstrációs tevékenységére vonatkozó hatodik keretprogramjáról (2002–2006) szóló, 2002. június 27-i 1513/2002/EK európai parlamenti és tanácsi határozatra⁽²⁾,
- tekintettel a Bizottságnak a kutatás területén történő befektetések növelésére irányuló cselekvési tervére (COM(2003)0226),
- tekintettel a Befektetés a kutatásba – egy európai cselekvési tervről szóló 2003. november 18-i állásfoglalására⁽³⁾,

⁽¹⁾ Az Európai Unió Tanácsa, 2004. november 26. (angol) – 14687/04 (Sajtó: 323).

⁽²⁾ HL L 232., 2002.8.29., 1. o.

⁽³⁾ HL C 87. E, 2004.4.7., 60. o.